

tələbələrə muğamın incəliklərini çox təmkinlə və xüsusi həvəslə öyrətdirdi. Bu zaman hər tələbənin səs imkanlarını, neyi daha yaxşı qavraya bildiyini nəzərə alır və ona özünəməxsus məsləhətlər verir. Ustad sənətkarın o vaxt verdiyi məsləhətlərə bu gün də ehtiyac var – desək yanlışdır.

Zülfü müəllim həmişə deyirdi:

«Muğam bizə nəsilərdən əmanətdir, görək onun qədrini bilək, onu sevdirək, yaşadaq. Görək xanəndə muğamı tam qaydasında oxusun, ona yersiz böyük-düyük vurməsın, necə deyirlər, onun qol-qabırğasını sındırməsın. Ulularımızdan bizə yadigar qalan muğam gələcək nəsillərə necə var elə də çatdırılsın. Oxuyanda qəzəlin nöqtə-vergülinə fikir verin, sözləri düzgün tələffüz edin. Belədə muğam daha ürəyə yalar, boyonılır...»

Zülfü istəyirdi ki, tələbəsi ilk gündən düzgün oxumaq vərdişini qazansın, şirin xallar vursun, asan yolla gətməsin, muğam necə tələb edirsə, elə də oxusun, osl xanəndə kimi yetişsin.

Müəllimlik eşiqi, öyrətmək iştahı canında olduğundan radioda, televiziya da lap tanınmış oxuyanların ifasını eşidib öyinti sezən kimi dostoyu qaldırıb zəng çalarmış. Zəng vurduğumun qəlbinə toxunmasın deyə, ehmalla «O cür yox, bu cür oxusan, bir az da yaxşı olardın» - deyib yanları düz yola yönləndirmiş.

Əbüləft Əliyev, Şövkət Ələkbərova, İldırım Həsənov, Səra Qədimova, Əlibaba Məmmədov, Sahib Şükürov, Hacıbaba Hüseynov, Tələt Qasımov və çox-çox başqaları Zülfü Adıgözəlovun qarşısında şagird kimi oturub ondan dərslər almaları da, ustadın çox şey öyrəniblər.

Muğam və xanəndəlik sənətində öz yolunu, öz üslubunu,

öz dəst-xəttini tapmış və ifaçıların hər biri eyni zamanda sənət ömürləri boyu avazlarında Zülfü təsirlərini yaşadıblar. Həmişə də Zülfüdən bəhrələndiklərini fəxrli etiraf ediblər.

Musiqi tariximizdəki «Zülfü məktəbinin varlığının isbatı son altmış ildə mövcud olan yol, bu yolun davançıları olmayan əşyanıdır».

Urmovilərdən, Marağayılardan uzanaraq şəxələndən, gəlib İslam Abdullayevə, Malıboyli Həmidə çatan sənətə Zülfü qoşuldu. Zülfüyə Hacıbaba bənd oldu. Hacıbaba Alimi çəkdi, Alimin işığına çox gənclər yığıldılar.

Muğam və onun ifaçılarını yaşadan daim nəsillər arasındakı rabitə, ötürücülük olub, Zülfünün bir xidməti kökə, rüşlərə bağlıdırsa, digər xidməti o köklər üstündə yeni lövhələr yetirməyə qadir olması, həmişə öyrənməsi, tələddiçiliyi, yamsılamağa qapılıb qalmadan irəliləməsi, öz təkrarsız çöhrəsini tapmasıdır. Sənətkarın xoşbəxtliyi ona bənzəmək istəyənlərin, ona oxşamalarından, onun kimi oxumalarından iftixar duyanların bolluğunda idi. Məhz ardıcılıq, davamçılıq, onun yoluyla gedənlər, ona bənzəməklə öyünənlər oldu ki, Zülfünün ömrü bitmədi. Adı, xatirəsi, yolu yaşadı, davam etdi. Zülfü yolunu davam etdirənlərin hər biri nə qədər ucaalsa, nə qədər ali zirvəni fəth etsə, bu parlaqlığın bir şöəsi də hər vaxt Zülfüyə yönələcək.

Muğam sənətimizin inkişafı və təbliğində müstəsna rolu olan Zülfü Adıgözəlovun mədəni irsinin gənc musiqiçilər tərəfindən öz edilməsinə və ondan hərtərəfli bəhrələnməsinə bu gün də ehtiyac duyulur...

Ədəbiyyat

1. Ü.Hacıbəyov. Azərbaycan xalq musiqisinin əsasları. Əsərləri, c.2, B.1965.
2. M.İsmayılov. Azərbaycan xalq musiqisinin janrları. B. 1960.
3. N.Məmmədov. Azərbaycan muğamları («Azərbaycan xalq musiqisi» kitabında) B.1981.
4. U.Qaraqızı. El şənlikləri xanəndə üçün ən böyük məktəbdir. «Ekspress» qəzeti, 19 yanvar 1999-cu il.
5. M.Əyyubova. Ötən əsrlərin xanəndəlik sənəti. «Azərbaycan mədəniyyəti və incəsənəti» qəzeti, 10 aprel 2004-cü il.
6. Zülfü Adıgözəlov. ASE, I c. B.1976.

Təqdim etdi: ADMİU-nun muğam sənəti fakültəsi - 16.01.2007.

Rəyçi: ADMİU-nun muğam kafedrasının müdiri, xalq artisti C.Əkbərov.

Zulfu Adigozalov and Azerbaijan mougham.

Summary.

Azerbaijan music art has the century – old development history. The creatives and protectors of the classical music wealth, moughams distinguish themselves for consummate craftsmanship. The names of deathless mougham craftsmen as Khan Shushinski, Agabala Abdullayev, Zulfu Adigozalov are engraved on Azerbaijan music history.